

NEMZETI HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG

Ügyiratszám: DH-19288-4/2006.

Tárgy: A Magyar Telekom Nyrt. költségalapú hívásvégződtetési díja

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (a továbbiakban „**Tanács**”) a „*Beszédcélú hívásvégződtetés egyedi mobil rádiótelefon-hálózatban*” elnevezésű nagykereskedelmi piac vonatkozásában a piacmeghatározás, a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatók azonosítása és kötelezettségek előírása tárgyában DH-9549-54/2006. ügyszámon hozott határozata (a továbbiakban „**Határozat**”) rendelkező részének I.E. pontjában foglalt „költségalapúság és a díjak ellenőrizhetősége” kötelezettség teljesítése körében a Magyar Telekom Távközlési Nyilvánosan Működő Részvénytársaság (székhely: 1013 Budapest, Krisztina krt. 55.; cégjegyzékszám: Cg. 01-10-041928; a továbbiakban „**Magyar Telekom Nyrt.**” vagy „**Kötelezett**”) által 2006. november 13. napján, valamint 2006. december 12. napján ismételt előterjesztett TD-LRIC költségszámítási modell alkalmazásával kialakított 24,84 Ft/perc mértékű beszédcélú hívásvégződtetési díjat

n e m h a g y j a j ó v á .

A Tanács a Magyar Telekom Nyrt. költségalapú beszédcélú hívásvégződtetési díját a Határozat rendelkező része I.E. pontja 13. bekezdésében foglaltak alapján 2009. január 01-i hatállyal **16,84 Ft/perc** mértékben állapítja meg. A Magyar Telekom Nyrt. a Határozat vonatkozó rendelkezései értelmében a költségalapú hívásvégződtetési díjat 3 lépcsőben, az alábbi táblázatban meghatározott ütemezés szerinti időszakokban érvényes díjak alkalmazásával köteles elérni.

	2007. február 02. napjától 2007. december 31. napjáig	2008. január 01. napjától 2008. december 31. napjáig	2009. január 01. napjától
Magyar Telekom Nyrt.	23,17 Ft/perc	19,75 Ft/perc	16,84 Ft/perc

A jelen határozat ellen nincs helye fellebbezésnek. A jelen határozat felülvizsgálata annak közlésétől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, a Tanácshoz 3 példányban benyújtott keresettel kérhető.

A keresetlevél benyújtásának a jelen határozat végrehajtására halasztó hatálya nincsen.

INDOKOLÁS

A Tanács – eleget téve az Eht. 57. § (1) bekezdésében foglaltaknak – az Eht. 14. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az Eht. 10. § f) pontjában foglalt hatáskörében eljárva lefolytatta az Eht. 52-57. § rendelkezései szerinti, a piacmeghatározásra, a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató azonosítására és kötelezettségek előírására, hatályban tartására, valamint módosítására irányuló eljárását. A piacelemzési eljárás eredménye alapján a Tanács a Magyar Telekom Nyrt-t jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóként azonosította a „Beszédcélú hívásvégződtetés a Magyar Telekom Távközlési Nyilvánosan Működő Részvénytársaság mobil rádiótelefon-hálózatában a Magyar Köztársaság területén” nagykereskedelmi piacon, melynek következtében számára – a Határozat rendelkező részének I.E. pontja értelmében – a „költségalapúság és a díjak ellenőrizhetősége” kötelezettséget írta elő.

A Magyar Telekom Nyrt. a fenti kötelezettség teljesítése körében 2006. november 13. napján nyilatkozattal (a továbbiakban „**Nyilatkozat**”) fordult a Tanács felé, mellyel egyidejűleg TD-LRIC költségszámítási modelljét, valamint az annak alkalmazásával kialakított beszédcélú hívásvégződtetési díjának mértékét is előterjesztette. A Nyilatkozatban a beszédcélú hívásvégződtetési nagykereskedelmi szolgáltatás LRIC költségalapú díjának **üzleti titok** mértékben történő meghatározása mellett a Magyar Telekom Nyrt. kifejtette, hogy álláspontja szerint a Határozat rendelkező része I.E. pontjának második, negyedik és tizenötödik bekezdései, valamint ez utóbbi bekezdés első és második fordulata között ellentmondás áll fenn, melyet – a Nyilatkozatban megfogalmazott, erre irányuló kérelme szerint – a Határozat módosításával, illetve – feltéve, hogy annak törvényben rögzített feltételei fennállnak – a Határozat kicserélésével, illetve kijavításával lehet orvosolni.

A Kötelezett kifejtette továbbá, hogy a Határozat fent megjelölt bekezdéseinek módosítására, kicserélésére, illetve kijavítására irányuló kérelmének elutasítása esetére azzal a kérelemmel fordul a Tanácshoz, hogy a Nyilatkozatban foglaltakat a Határozat rendelkező része I.E. pontjának második bekezdésében meghatározott beadványként vegye figyelembe. A Magyar Telekom Nyrt. rögzítette ugyanakkor, hogy ettől eltérő esetben a hivatkozott bekezdés szerinti kérelmet a Határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt előterjesztett kérelme bírósági határozatban történő elbírálását, valamint a Határozat módosítása tárgyában előterjesztett kérelmének elbírálását követően nyújtja be.

Fentiekkel összefüggésben megemlítendő, hogy a Fővárosi Bíróság a Magyar Telekom Nyrt. és a másik két mobil szolgáltató által a Határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló peres eljárásban a Határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt előterjesztett kérelmet elutasította. Indokolásában a Fővárosi Bíróság kifejtette, hogy a bírósági eljárás elhúzódása esetén a Határozat végrehajtásának felfüggesztése a Hatóság teljes piacszabályozói tevékenységét és munkáját állítaná le, és konzerválná a jelenlegi szabályozási viszonyokat.

A Tanács a Nyilatkozatban foglaltakra tekintettel 2006. november 30. napján kelt értesítésében arról tájékoztatta a Magyar Telekom Nyrt-t, hogy a Nyilatkozat tartalma szerint a Határozat rendelkező része I.E. pontjának második bekezdése szerinti kérelemnek, azaz joghatását tekintve az eljárás megindítását, hatósági eljárási jogviszony létrehozását eredményező ügyféli nyilatkozatnak minősül, mivel a Határozat rendelkező része hivatkozott bekezdésének megfelelően a Kötelezett ahhoz mind az általa kiszámított beszédcélú

hívásvégződtetési díj mértékét, mind az annak alátámasztásául szolgáló TD-LRIC modellt mellékelte.

Tájékoztatta továbbá a Tanács a Kötelezettet, hogy a TD-LRIC költségmodell vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a Magyar Telekom Nyrt. nem csatolta a TD-LRIC modellben foglaltak alátámasztásához a Határozat rendelkező része II. számú melléklete E. pontjának 58. alpontjában meghatározott, és ebből következően a megalapozott érdemi döntés meghozatalához feltétlenül szükséges kötelező bizonyítási eszközöket.

A Tanács rögzítette továbbá, hogy miután e bizonyítási eszközök nem tartoznak a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban „**Ket.**”) 36. § (1) bekezdésében meghatározott kérelemhez kötelezően csatolandó mellékletek és az Eht. 41. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezően benyújtandó adatok körébe (amelyek hiányában a kérelem nem tekinthető közigazgatási jogi szempontból a hatósági eljárási feltételeknek megfelelő kérelemnek), a Magyar Telekom Nyrt. által benyújtott Nyilatkozat tekintetében nem alkalmazható a Ket. 37. § (2) és az Eht. 41. § (3) bekezdésében meghatározott hiánypótlás jogintézménye. A kötelező bizonyítási eszközök eljárásjogi szempontból a tényállás tisztázása körében a bizonyítás részét képezik, és azokat a Tanács a TD-LRIC modell alátámasztása és a megfelelő érdemi döntés meghozatala szempontjából elengedhetetlennek tartja. Fentiekén túlmenően a Tanács kifejtette, hogy a felhívás tárgyát képező bizonyítási eszközök benyújtására vonatkozó jogosultság biztosítása nem minősül a tényállás tisztázására érdemben irányuló eljárási cselekménynek, hanem az ügyfél garanciális ügyféli alanyi jogainak maradéktalan érvényesítését jelenti arra az esetre, ha a Magyar Telekom Nyrt. a TD-LRIC modellt nyilvánvalóan formailag hiányosan nyújtotta be.

Fentiekre, valamint a Ket. 51. § (1) és (2) bekezdésében, valamint az 52. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a Tanács felszólította a Magyar Telekom Nyrt-t, hogy a Határozat rendelkező része II. számú mellékletében (E. pont, 58. alpont) meghatározott bizonyítási eszközöket az értesítés közlésétől számított 8 napon belül nyújtsa be. Felszólította a Kötelezettet továbbá, hogy a Tanács eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat a Nemzeti Hírközlési Hatóság egyes eljárásaiért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjakról szóló 20/2003. (XII. 27.) IHM rendelet (a továbbiakban „**IHM rendelet**”) 1. § (1) bekezdésében, illetve az Eht. 41. § (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel ugyancsak a közlésétől számított 8 napon belül fizesse meg.

Fentiektől függetlenül a Tanács kijelentette, hogy a Magyar Telekom Nyrt. által előterjesztett, a Határozat módosítására irányuló kérelem a Tanács álláspontja szerint – a Határozat jogszerűségére tekintettel – megalapozatlan, ezért a módosítás tárgyában hivatalból lefolytatható döntés-felülvizsgálati eljárás megindítását a Tanács nem tartja indokoltnak.

Ezt követően a Kötelezett 2006. december 12. napján ismételten beadvánnyal (a továbbiakban „**Beadvány**”) fordult a Tanácshoz, mellyel egyidejűleg – a 2006. november 13. napján előterjesztett modellhez képest tartalmi változást nem tartalmazó – TD-LRIC költségszámítási modelljét és az annak alkalmazásával kiszámított – a 2006. november 13. napján előterjesztett hívásvégződtetési díjjal megegyező mértékű – hívásvégződtetési díjat is benyújtotta a Tanács számára. Ugyan a Magyar Telekom Nyrt. Beadványában hangsúlyozta, hogy azt, illetve az annak mellékleteként benyújtott dokumentumokat nem a megindított eljárásban – a Tanács felszólítása alapján – teljesítendő hiánypótlás keretében terjeszti elő, a

Tanács 2006. november 30. napján kelt felhívását részben mégis teljesítette. A Kötelezett Beadványa mellékleteként egy 2006. december 6. napján kelt könyvvizsgálói nyilatkozatot csatolt, amely részben teljesíti a Határozat rendelkező része II. számú melléklet 58. a) b) pontjaiban foglaltakat, hiszen a mérlegadatok, az eszközállomány-adatok, az amortizációadatok és a költségadatok egyezőségét hitelesíti. Ugyanakkor megállapítható, hogy a könyvvizsgálói nyilatkozat a Határozat rendelkező része II. számú melléklet 58. b) pontjában meghatározottaktól eltérően a szerződéses árak, valamint az 58. c) és d) pontjában szereplő volumen adatok és a vetítési alapokhoz használt kiinduló adatok vonatkozásában hitelesítést nem tartalmaz, vagyis ebben a tekintetben a Magyar Telekom Nyrt. által ismételten előterjesztett TD-LRIC költségmodell a Határozat rendelkező része II. számú mellékletének vonatkozó pontjaiban foglaltakat továbbra sem teljesíti.

Az ismételten benyújtott modell részletes vizsgálatát követően a Tanács megállapította, hogy a Kötelezett a Tanács eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjat a Tanács felszólítása ellenére sem fizette meg, holott arra az IHM rendeletben foglaltak szerint köteles.

A Magyar Telekom Nyrt. Beadványában azon kifogását fogalmazta meg, mely szerint a Határozat módosítása, illetve kijavítása hiányában a Határozat rendelkező része II. számú mellékletében meghatározott „költségalapúság és a díjak ellenőrizhetősége” kötelezettség a Határozat rendelkező része II. számú melléklete tizenötödik bekezdése értelmében a Határozat közlését követő 121. napon lép hatályba, vagyis jelenleg nem hatályosak. Ez a Magyar Telekom Nyrt. érvelése szerint azzal a körülménnyel is jár, hogy a Magyar Telekom Nyrt-t a „költségalapúság és a díjak ellenőrizhetősége” kötelezettség körében jelenleg a Tanács DH-664-33/2005. ügyszámú, valamint az ahhoz szorosan kapcsolódó DH-6659-19/2005. és DH-6659-30/2005. ügyszámon hozott határozatokban foglalt kötelezettség terheli.

Fentiek szerint a Magyar Telekom Nyrt. a Határozat tárgyi rendelkezése szerinti „költségalapúság és díjak ellenőrizhetősége” kötelezettség tekintetében azt az álláspontot képviseli, mely szerint a Határozat rendelkező része I.E. pontjának egésze a Határozat közlésétől számított 121. napig nem hatályos. A Kötelezett fenti álláspontja kialakításának alapjául a Határozat rendelkező részében foglalt jogalkalmazói rendelkezés, hatósági akarat-kijelentés, és az abból következő jogi hatás tartalmának teljes félreértelmezése szolgált.

A hatósági határozatok formai és tartalmi követelményeinek, azaz jogszerűségi, érvényességi elemeinek lényege és egyik alapvető szabályozási indoka, hogy a hatósági határozatban foglalt döntés világosan és egyértelműen értelmezhető legyen. Ennek a követelménynek teljes mértékben megfelelően a Határozat világosan és áttekinthetően rendezi a rendelkező rész I.E. pontban foglalt anyagi jogi hatású kötelezettségek hatályát, teljesítési rendjét. Egyértelmű és világos, hogy a Határozat közlését követő 121. napra vonatkoztatott hatálybalépés a Határozat rendelkező része I.E. pontjában foglalt érdemi, kötelezettség tartalmú rendelkezések körében értelemszerűen csak azokra terjed ki, amelyek tekintetében a Határozat nem rendelkezik külön, világosan, egyértelműen és kifejezetten a Határozat közlésétől számított 121. naptól eltérő időpontban bekövetkező hatálybalépésről, vagy a kötelezettség teljesítésének határidejéről.

Fentiekre is tekintettel rögzítendő, hogy a Határozat rendelkező része tekintetében érdemi, közvetlenül közigazgatási (hatósági) anyagi jogviszonyt keletkeztető anyagi jogi hatással bíró rendelkezésnek a Kötelezett szolgáltató azon kötelezettsége minősül, mely szerint a

„beszédcélú hívásvégződtetés egyedi mobil rádiótelefon-hálózatban” nagykereskedelmi szolgáltatást költségalapú hívásvégződtetési díj ellenében köteles nyújtani. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a Határozat rendelkező része I.E pontjában foglalt „egyéb kötelezettségek” (TD-LRIC költségmodell, valamint az annak alkalmazásával kialakított költségalapú hívásvégződtetési díj, vagy a BU-LRIC költségmodell alapján megállapított költségalapú hívásvégződtetési díj mértékének és alkalmazásának elfogadására irányuló nyilatkozat előterjesztése) tartalmukban, jogi hatásukban eltérnek „költségalapú hívásvégződtetési díj” alkalmazására vonatkozó említett kötelezettségtől. Ezen „egyéb kötelezettségek” ugyanis bár érdemi anyagi jogi hatású jogosításnak és kötelezettségnek minősülnek, de anyagi jogi hatásuk tartalma egyrésztől *i)* nem közigazgatási anyagi jogviszonyt közvetlenül keletkeztető, hanem jogot és kötelezettséget egyaránt megállapító aktus, másrésztől *ii)* az anyagi jogi hatással rendelkező, anyagi jogviszonyokat keletkeztető „főkötelezettség” teljesíthetősége, érvényesülése érdekében teljesítendőek, amelyből következően harmadrészt *iii)* önálló közigazgatási hatósági eljárás lefolytatását eredményezik. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Határozat rendelkező része I.E. pontjában foglaltaknak nyelvtani értelmezésén túlmenően, valamennyi kötelezettség egyidejű hatálybalépése logikailag is kizárt.

A Határozat rendelkező részének I.E. pontja két esetben kifejezetten rendelkezik az I.E. pont tekintetében „általánosan” meghatározott, közléstől számított 121. napon történő hatálybalépéstől eltérő teljesítési határidőről, mégpedig:

- a) hogy a Kötelezett a költségalapú hívásvégződtetési díjat és annak kialakításához alkalmazott TD-LRIC költségszámítási módszert a Határozat közlésétől számított 40 napon belül köteles a Tanácshoz benyújtani (I.E. 2. bekezdés);
- b) a szolgáltató mérlegelése szerint, akként is nyilatkozhat, hogy elfogadja a Tanács által meghatározott BU-LRIC költségszámítási módszerrel megállapított költségalapú hívásvégződtetési díj alkalmazását. Ebben az esetben azonban e nyilatkozatot a Kötelezett szolgáltató a Határozat közlésétől számított ugyancsak 40 napon belül köteles előterjeszteni a Tanács számára (I.E. 4. bekezdés).

Ezen esetekben tehát a Ket. hatósági döntés közlésére vonatkozó általános szabályai érvényesülnek, amelyek szerint a döntésben foglalt jogok és kötelezettségek a közléssel válnak hatályossá, és kötelezettség esetében a határozatban előírt teljesítési határidőben teljesíthetők jogszerűen. Ennek megfelelően a Határozat rendelkező része I.E. pontjának 2. és 4. bekezdéseiben foglalt [fenti a) és b) pont] rendelkezések a Határozat közlésével hatályosak és – ellenkező megállapításig – érvényesek. A Határozat közlésétől hatályos, fenti kötelezettséget tartalmazó rendelkezések – a „költségalapú hívásvégződtetési díj” alkalmazására vonatkozó kötelezettség Határozat közlésétől számított 121. napon történő hatálybalépésére is tekintettel – a Határozat közlésétől számított 40 napon belül teljesíthetőek jogszabályszerűen, biztosítva ezzel annak lehetőségét, hogy a Kötelezett által előterjesztett TD-LRIC költségmodell, valamint az annak alkalmazásával kialakított költségalapú beszédcélú hívásvégződtetési díj vizsgálatára, és a díj jóváhagyására irányuló kérelem tárgyában az érdemi döntéshez elegendő idő álljon a Tanács rendelkezésére.

A fenti rendelkezések [fenti a) és b) pont] körén kívül eső, a Határozat rendelkező része I.E. pontjában foglalt kötelezettség az I.E. pontban egyértelműen általánosan rendezett közléstől számított 121. napon lép hatályba és azon határnaptól teljesítendő. Ennek megfelelően a Határozat rendelkező része I.E. pontjában foglaltak szerint a Kötelezett szolgáltató a „beszédcélú hívásvégződtetés egyedi mobil rádiótelefon-hálózatban” nagykereskedelmi szolgáltatást a Határozat közlésétől számított 121. naptól köteles költségalapú

hívásvégződtetési díj ellenében nyújtani. A világos és áttekinthető, nyelvtanilag értelmezhető megszövegezés követelményében megállapítható, hogy a Határozat rendelkező része I.E. pontjában foglalt rendelkezés egyértelmű, hiszen az általánosan meghatározott Ket. szabályaitól az Eht., mint különös eljárási szabály alapján a Határozatban megállapított eltérő hatálybalépés (121. nap) alól az I.E. pontban foglalt tartalmilag és formailag világosan elkülöníthetőek, a „kölségalapú hívásvégződtetési díj” alkalmazására vonatkozó kötelezettség teljesítésének előzetes hatósági beavatkozáson alapuló érvényesítésére irányuló kivételt képező rendelkezések köre.

A Kötelezett rögzítve ugyan azon álláspontját, mely szerint a Magyar Telekom Nyrt-t a fentiek szerint jelenleg sem a kölségalapú hívásvégződtetési díj jóváhagyásra történő benyújtásának kötelezettsége, sem annak alkalmazására vonatkozó kötelezettség nem terheli, azzal a kérelemmel fordult a Tanácshoz, hogy a Magyar Telekom Nyrt. kölségalapú beszédcélú hívásvégződtetési nagykereskedelmi szolgáltatása díjának **üzleti titok** mértékét hagyja jóvá.

Fentiekhez kapcsolódóan megjegyezte, hogy a Tanács értesítésében foglaltakkal ellentétben a TD-LRIC kölségszámítási modell jóváhagyására irányuló kérelmet korábban nem terjesztett és a Beadványban sem terjeszt elő, mivel az a hívásvégződtetési díj tekintetében csupán bizonyítási eszköznek minősül, melynek jóváhagyására a Tanács hatáskörrel nem rendelkezik. Erre való tekintettel azzal a kérelemmel fordult a Tanácshoz, hogy a TD-LRIC kölségszámítási modell jóváhagyása tárgyában indított hatósági eljárást a Tanács szüntesse meg.

Nem megalapozott a Kötelezett eljárás megszüntetésére irányuló kérelme, mivel a tárgyi eljárás esetében a Ket. 31. § rendelkezéseiben foglalt feltételek nem teljesülnek. A Tanács a tárgyi ügyben történő eljárásra az Eht. 10. § g) pontja által biztosított hatásköre alapján jogosult, hiszen az egyértelműen összefüggésben áll a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató számára megállapított kötelezettségek teljesítésével. A Kötelezett fenti kérelmét a tárgyi eljárás megindításáról szóló értesítésben tárgyként megjelölt elnevezésre alapozza, mellyel kapcsolatban azonban rögzítendő, hogy arra vonatkozólag a Ket. a Hatóság számára kötelezettséget nem határoz meg. A tárgyi eljárásban hatáskörrel rendelkező Tanács beszédcélú hívásvégződtetési nagykereskedelmi szolgáltatás kölségalapú díjának jóváhagyása tárgyában lefolytatandó eljárásának alapját, központi elemét a Kötelezett által előterjesztett TD-LRIC kölségmodell képezi, mivel annak végeredménye adja a Kötelezett által jóváhagyni kért kölségalapú hívásvégződtetési díjat. A modell és a kölségalapú hívásvégződtetési díj szoros kapcsolatára figyelemmel nyilvánvaló, hogy az értesítésben tárgyként meghatározott elnevezés alatt a kölségalapú hívásvégződtetési díj jóváhagyására irányuló eljárás értendő.

A Magyar Telekom Nyrt. a fentiekén túlmenően Beadványában rögzíti, hogy álláspontja szerint az Eht. 108. § (3) bekezdése a kölségalapúság tekintetében a bizonyítási terhet ugyan megfordítja, de ezzel a Ket. 50. § (4) bekezdésében foglaltak szerint felhasználható bizonyítási eszközök körét nem szűkíti le, és ilyen jogkört a Tanács számára sem biztosít. Ebből kifolyólag a Határozat rendelkező része II. számú mellékletében meghatározott, a Tanács által az értesítésben kötelező bizonyítási eszköznek minősített dokumentáció, valamint a TD-LRIC modell nem minősül kizárólagos bizonyítási eszköznek.

Fentiekén túlmenően a Magyar Telekom Nyrt. kijelenti, hogy a Tanács a Beadványban foglalt kérelem alapján az Eht. 45. § (1) bekezdés g) pontja szerinti érdemi határozatot hozhat, melyben vagy jóváhagyja a Kötelezett által kialakított hívásvégződtetési díjat, vagy elutasítja azt. Ez utóbbi esetben a Kötelezett álláspontja szerint a Tanácsnak csak egy újabb kérelem alapján indított eljárásban lenne lehetősége a Magyar Telekom Nyrt. költségalapú hívásvégződtetési díjának jóváhagyására, vagy az Eht. 108. § (5) bekezdése alapján hivatalból eljárva állapíthatná azt meg. Ezzel kapcsolatban a Kötelezett kifejti, hogy mivel a Magyar Telekom Nyrt-t a „költségalapúság és a díjak ellenőrizhetősége” kötelezettség körében jelenleg a DH-664-33/2005. ügyszámon hozott határozat terheli, melynek teljesítése körében a Kötelezett által előterjesztett kérelmet a Tanács már érdemben elbírálta, a Határozat rendelkező része I.E. pontjának hatályba lépése előtt a Ket. 30. § e) pontja szerint ebben a tárgyban újabb eljárás nem folytatható, illetve a folyamatban lévő eljárást meg kell szüntetni.

A Kötelezett azon fenti álláspontja, mely szerint a költségalapú hívásvégződtetési díj jóváhagyására irányuló eljárást a Ket. 30. § e) pontjában foglaltakra tekintettel meg kell szüntetni, a Határozat rendelkező része I.E. pontjában foglalt kötelezettségek hatálybalépésével kapcsolatban fentebb kifejtettek szerint ugyancsak megalapozatlan.

A bizonyítási eszközökkel kapcsolatban a Tanács a Határozat indokolásában foglaltakra kíván utalni, mely szerint Tanács a TD-LRIC költségmodell alkalmazásával kialakított költségalapú hívásvégződtetési díj jóváhagyására irányuló eljárásában kizárólag azt vizsgálja, hogy a benyújtott költségmodell alkalmazásával kialakított költségalapú hívásvégződtetési díj jóváhagyásra alkalmas-e vagy sem. Ebből az következik, hogy amennyiben az jóváhagyásra nem alkalmas, a Tanács a Határozatban rögzített BU-LRIC költségmodell alapján kialakított költségalapú hívásvégződtetési díj alkalmazásának kötelezettségét írja elő az érintett kötelezett szolgáltató számára. Ez a megoldás azon a jóváhagyási aktushoz fűződő eljárásjogi alapon nyuszik, mely szerint a Tanács a hívásvégződtetési díj jóváhagyására irányuló eljárás keretében – a releváns bizonyítékok körét előre meghatározva (hiszen a Ket. 50. § (5) bekezdése a Hatóság számára az adott eljárásban alkalmazható bizonyítási eszközök körének megválasztására mérlegelési jogkört biztosít) – a modell benyújtását követően további, a tényállás tisztázására irányuló eljárási cselekményt, további bizonyítási lehetőséget biztosító felhívást, vagy egyéb, a benyújtott költségmodell szolgáltatónak felróható jóváhagyásra alkalmatlansága folytán annak jóváhagyásra alkalmas elkészítését, kijavítását elősegítő eljárási cselekményt nem tesz. Miután a TD-LRIC modell a Határozat alapján egy, a szolgáltató által önkéntes jogkövetési alapon szabadon elkészíthető, saját gazdasági viszonyaira vetítve értelmezhető eszköz, a Tanács a Határozatban megjelenő következetes jogértelmezése szerint a jóváhagyó aktus egy jogalkalmazói jellegű, de tartalmát tekintve tulajdonképpen formai döntés, amellyel a Tanács mindössze elfogadja, vagyis a hírközlési piacon alkalmazhatónak tartja a Kötelezett által saját érdekkörében, de a Határozat alapján elkészített TD-LRIC költségmodellje alapján meghatározott beszédcélú hívásvégződtetési szolgáltatás ellenértékét.

Eljárási szempontból ugyanezek a megállapítások vonatkoznak arra az esetre is, ha a kötelezett szolgáltató által benyújtott költségmodell alkalmazásával kialakított költségalapú beszédcélú hívásvégződtetési díj nem hagyható jóvá. A Tanács ugyanis az Eht. 108. § (5) bekezdésében biztosított ármegállapító hatáskörét (annak mérlegelési szempontjait, eszközrendszerét és a megállapított díjat) teljes egészében a Határozat meghozatalára irányuló eljárás garanciális keretébe építette. Ebből következően az ármegállapító hatáskörrel

kapcsolatos, annak sajátosságaihoz igazodó ügyféli alanyi jogok, bizonyítási cselekmények, egyéb eljárási jogok és kötelezettségek a piacelemzési eljárásban illeték meg az ügyfeleket.

Tekintettel arra a körülményre, hogy az önkéntes jogkövetéssel megfelelően elkészítendő modell alapján kialakított hívásvégződtetési díj jóváhagyásra alkalmasságának vizsgálatán túlmenően egyéb releváns eljárási cselekményre nincs – és az eljárási, illetve az anyagi joghatás fogalmának szempontjából nem is lehet – szükség, amennyiben a szolgáltató által kialakított díj az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályoknak nem felel meg, a Tanács egyszerűen megállapítja az előzetesen, pontosan meghatározott jogkövetkezményt, kiváltja a Határozatba foglalt kötelezettségek rendszerében rendezett egyik jogi hatást, azaz a BU-LRIC költségmodell alapján meghatározott költségalapú beszédcélú hívásvégződtetési díj érvényesülését, alkalmazásának kötelezettségét a szolgáltató jogviszonyainak vonatkozásában.

A Tanács a Kötelezett által benyújtott költségszámítási modellt, valamint az ahhoz kapcsolódó dokumentumokat részletesen megvizsgálta és megállapította, hogy a költségszámítási modell az alábbiakban részletezettek szerint az elektronikus hírközlési szabályoknak nem felel meg, ezért a Tanácsnak a modell alkalmazásával kialakított hívásvégződtetési díj **üzleti titok** mértékét nem hagyja jóvá. Ezzel egyidejűleg a Tanács a tárgyi hatósági eljárásban a Határozatban rögzített BU-LRIC költségmodell alapján meghatározott költségalapú beszédcélú hívásvégződtetési díj alkalmazására kötelezi a Magyar Telekom Nyrt-t.

1. Könyvvizsgálói nyilatkozat hiányossága

A Tanács megállapította, hogy a Kötelezett nem teljesítette teljes körűen a Határozat rendelkező részének II. számú melléklet E/12. 58. pontjában foglalt kötelezettségét, mivel az általa előterjesztett könyvvizsgálói nyilatkozat a Határozat rendelkező része II. számú melléklet 58. b) pontjában meghatározottaktól eltérően a szerződéses árak, valamint az 58. c) és d) pontjában szereplő volumen adatok és a vetítési alapokhoz használt kiinduló adatok vonatkozásában hitelesítést nem tartalmaz

2. Átértékelés nem megfelelő dokumentáltsága

A Magyar Telekom Nyrt. által előterjesztett LRIC költségmodell vizsgálata során a Tanács megállapította, hogy az eszközök átértékeléséhez tartozó dokumentáció nem felel meg a Határozat rendelkező része II. melléklet E/7. 29. és az E/12. 56. ba) pontjainak, mivel a számításokat a Kötelezett nem mellékelte. A modellben csak a számítások végeredménye jelent meg, amely körülmény az átértékelést ellenőrizhetetlenné tette **üzleti titok**

3. Költségek homogén költségkategóriákba sorolásának hibái

A Tanács megállapította, hogy a Magyar Telekom Nyrt. a működési költségek (OPEX) felosztása során a költségek egy részénél homogén csoportokat alakított ki, melyeket meghatározott százalékos értékeknek megfelelően a kialakított homogén költségkategóriák között felosztott **üzleti titok**. A százalékos értékek forrása azonban a modelltől nem derült ki, mivel az azokat alátámasztó költséghelyi besorolást a Kötelezett nem mellékelte. A

benyújtott LRIC modell így nem felelt meg a Határozat rendelkező része II. számú melléklet E/12. 56. ba) pontjának. A felhasznált százalékos arányokról azonban így is megállapítható volt, hogy azok a számviteli szétválasztás mellé benyújtott költséghelyi felosztás alapján adódó megoszlási arányokkal nem egyeznek meg.

4. Költségek homogén költségkategóriából hálózati elemre osztásának hibái

A Kötelezett a dokumentáció szerint a költségfüggvények kialakítása során meghatározta a költség-meghatározó tényezők eloszlási arányait, amelyekhez műszaki almodelleket, statisztikai elemzéseket és szakértői interjúkat használt. Az eloszlási arányok ellenőrzéséhez szükséges és a Határozat rendelkező része II. számú melléklet E/8. 36. pontja által is előírt dokumentációt azonban nem nyújtotta be. Az eloszlási arányok ellenőrzése a Tanács számára így nem volt lehetséges.

Megállapításra került továbbá, hogy a Kötelezett a minimumhálózathoz kapcsolódó költségeket is EPMU módszer alkalmazásával osztotta fel (holott ezekre vonatkozóan a felosztási arányok rendelkezésre álltak). A Határozat rendelkező része II. melléklet 11. pontjában szereplő definíció szerint a közös költségek felosztása lehetséges EPMU módszer használatával, a minimumhálózathoz kapcsolódó költségek tekintetében azonban rendelkezésre állnak a felosztási arányok, így megállapítható, hogy a Kötelezett eljárása nem volt helyes.

5. A költségek hálózati elemekről szolgáltatásra osztásának hibái

A Tanács eljárása során megállapította, hogy az útvonaltényezők számítása több ponton nem felelt meg a Határozat rendelkező része II. számú melléklet E/11. pontjában foglaltaknak.

A Kötelezett által az MSC útvonaltényezőjének számítása során használt módszer nem felelt meg a Határozat rendelkező része II. számú melléklet E/11. 46. pontjában leírtaknak, mivel a **üzleti titok**

A Kötelezett által elvégzett számítás nem felelt meg a Határozat rendelkező része II. melléklet E/11. 44. pontjának, mivel az a forgalmi adatok esetében csak a beszédcélú hívásvégződtetés esetében tartalmazott a tárgyévire vonatkozó előrejelzést. Így a routing faktorok számítása nem vette figyelembe a forgalom várható változásait (pl. a hálózaton belüli hívások arányának fokozatos növekedését).

A Kötelezett által a „forgalommérés, számlázás” hálózati elem költségeinek megosztása során felhasznált „routing faktor” forrása és számításának menete nem derült ki a dokumentációból. A Határozat rendelkező része II. melléklet E/11. 49. pontja előírja, hogy a számítás teljes menetének ellenőrizhetőnek kell lennie, ami azonban a fentiek miatt nem teljesült.

üzleti titok

6. Költségrelevancia

A Kötelezett LRIC modelljében foglaltak alapján megállapítható, hogy az nem felel meg a Határozat rendelkező része II. számú melléklet 7. pontjában foglaltaknak, mivel a költségalap

nagy tömegben tartalmazott nem releváns költségeket. Az alábbi figyelembe vett költségkategóriák részben vagy teljes egészében nem releváns költségeket tartalmaztak. Az „Egyéb jutalékok_OPEX_npáy” költségkategóriában található költségek a kiskereskedelmi tevékenységhez kapcsolódnak és a beszédcélú hívásvégződtetés szempontjából nem relevánsak.

Üzleti titok

A „Beruházási szolgáltatások közvetített értéke_OPEX_npáy” költségkategóriában található költségek közvetített szolgáltatásokhoz kapcsolódnak és a beszédcélú hívásvégződtetés szempontjából szintén nem relevánsak.

Üzleti titok

A „Mobil rádiótelefon_OPEX_npáy” költségkategóriában található költségek, amelyek az előfizetőknek értékesített mobil készülékek ELÁBÉ értékét takarják, a beszédcélú hívásvégződtetés szempontjából nem relevánsak, amit a Határozat rendelkező része II. számú melléklet 7. pontja külön is nevesít. A Kötelezett ennek ellenére a közös költségek felosztásán keresztül a hívásvégződtetés egységköltségének számítása során – tévesen – ezeket a költségeket is figyelembe vette.

Üzleti titok

A „Postai és nyomdaköltségek_OPEX_npáy” költségkategóriában található költségek a felmerülésük helyét tekintve szinte teljes egészében kizárólag a kiskereskedelmi tevékenységhez tartoznak, így a beszédcélú hívásvégződtetés szempontjából nem releváns költségeknek minősülnek. A Kötelezett ennek ellenére a közös költségek felosztásán keresztül a hívásvégződtetés egységköltségének számítása során – tévesen – ezeket a költségeket is figyelembe vette.

Üzleti titok

A „SIM_OPEX_npáy” költségkategória az előfizetőknek értékesített SIM-kártyák ELÁBÉ-értékét tartalmazza, amely nem releváns a beszédcélú hívásvégződtetés szempontjából. A Kötelezett ennek ellenére a közös költségek felosztásán keresztül a hívásvégződtetés egységköltségének számítása során – tévesen – ezeket a költségeket is figyelembe vette.

Üzleti titok

Az „Ügyfélmegeztartás_egyéb_költségek_OPEX_npáy” költségkategóriába közvetlenül osztott költségek a Magyar Telekom Nyrt. kiskereskedelmi tevékenységeihez tartoznak és a beszédcélú hívásvégződtetés szempontjából nem vehetők figyelembe. A Kötelezett ennek ellenére a közös költségek felosztásán keresztül a hívásvégződtetés egységköltségének számítása során – tévesen – ezeket a költségeket is figyelembe vette.

Üzleti titok

Fentiekre tekintettel megállapítást nyert, hogy a Kötelezett a felsorolt költségkategóriák teljes költségtömegét felosztotta a hálózati elemek között, és így azt a hívásvégződtetés

egységköltségének számítása során annak ellenére figyelembe vette, hogy a felsorolt költségek egyértelműen kiskereskedelmi területeken (marketing, PR, logisztika, ügyfélmegtartás, értékesítés) merültek fel.

Üzleti titok

A Kötelezett a felsorolt költségkategóriák esetében a költségkategóriák teljes tömegét felosztotta a hálózati elemek között, majd ezt a költségösszeget csak a hálózati szolgáltatásokra terhelte. Ez ahhoz vezetett, hogy a Magyar Telekom Nyrt. más, nem alaphálózati tevékenységei (így pl. a kiskereskedelmi tevékenység) szempontjából releváns költségrészek is tévesen figyelembe vételre kerültek a beszédcélú hívásvégződtetés egységköltségének számítása során.

Üzleti titok

A Tanács megállapította, hogy a Kötelezett a számlázás teljes költségösszeget a hálózati elemek között osztotta fel, majd ezt a költségösszeget csak a hálózati szolgáltatásokra terhelte. Ez ahhoz vezetett, hogy a kiskereskedelmi számlázás költségei a „Hálózati szolgáltatások forgalommérő/számlázó rendszere” hálózati elemén keresztül az alaphálózati szolgáltatások között felosztásra kerültek.

Az „Egyéb bevételek és ráfordítások_OPEX_npap” költségkategóriába a beszédcélú hívásvégződtetés szempontjából nem releváns költségelemek (többek között a vevők értékvesztése, behajthatatlan vevőkövetelések értéke) is kerültek. Ez ahhoz vezetett, hogy a közös költségek felosztásán keresztül a Magyar Telekom Nyrt. más, nem alaphálózati tevékenységei (így pl. a kiskereskedelmi tevékenység) szempontjából releváns költségrészek is tévesen figyelembe vételre kerültek a beszédcélú hívásvégződtetés egységköltségének számítása során.

Fentiekén túl a Kötelezett az „Aktivált saját teljesítmények” értékét nem vette figyelembe a költségalap számítása során, holott azt a Határozat rendelkező része II. számú melléklet E/5. 12. pontja egyértelműen előírja számára.

7. Tőkeköltség-szorzó

A Tanács a LRIC költségszámítási modell jóváhagyására irányuló eljárása során megállapította, hogy a Kötelezett az előterjesztett modellben üzleti titok mértékű tőkeköltség-szorzót alkalmazott a Határozat rendelkező része II. melléklet C. pontjában előírt 13,7% helyett.

8. Berendezés optimalizálás, hatékonyság

A Magyar Telekom Nyrt. által benyújtott modell nem tartalmaz berendezés optimalizálást, hatékonysági kiigazítást, melyek hiányát a Kötelezett hálózatának „átlagon felüli hatékonyságával” indokolta, és ennek alátámasztására egy összehasonlítást is becsatolt. A hálózat hatékony működése az összehasonlítás alapján elvileg igazolható lenne, azonban a Kötelezett által a dokumentációban ismertetett összehasonlítás nem volt ellenőrizhető, mivel a Kötelezett a Határozat rendelkező része II. számú mellékletének E/2. 3. pontja alapján előírt

vizsgálati dokumentációt nem csatolta be. A dokumentációban foglaltakból – ebből következően – nem derült ki többek között, hogy

- mely országok és milyen szolgáltatók kerültek összehasonlításra?
- mi volt az a meghatározó szempont, melynek alapján ezek, és csak ezek az országok kerültek kiválasztásra?
- az összehasonlítás mennyire veszi figyelembe az országok közötti különbségeket?
- vizsgálta-e az összehasonlítás az összehasonlításba bevont szolgáltatók előfizetőinek jellemzőit? stb...

A mobil hálózatok mechanikus összehasonlítása nem vezet helyes eredményre, hiszen az egyes országok sajátosságai (pl. földrajzi, domborzati különbségek) vagy az előfizetői szokások (pl. forgalom-eloszlási, forgalom-vándorlási körülmények) nagy különbségeket eredményezhetnek két hatékonynak tekinthető hálózat eszközigénye között. Mivel a Magyar Telekom Nyrt. beadványából nem állapítható meg, hogy az összehasonlítás során – a Határozat rendelkező része II. melléklet E/2. 4. pontjában előírtaknak megfelelően – a felhasznált adatkészletet a szolgáltatók közötti releváns különbségekhez igazította-e, a Kötelezett hatékonyságra vonatkozó megállapításait nem tekintette a Tanács megalapozottnak, ezért azokat a LRIC modell vizsgálata során nem fogadta el.

9. Működő tőkéhez kapcsolódó tőkeköltség felosztása

A Kötelezett a működő tőkéhez kapcsolódó tőkeköltség értékét egyetlen, összevont homogén költségkategóriában jelenítette meg, majd pedig a HCC költségtömegét közös költségként osztotta szét. A Kötelezett eljárása emiatt nem felelt meg a Határozat rendelkező része II. számú melléklet E/5. 14. pontjában foglaltaknak, amely a működő tőkét alkotó mérleg tételek külön-külön történő besorolását írja elő.

A Határozat vonatkozó rendelkezései értelmében, amennyiben a TD-LRIC költség számítási modell jóváhagyására benyújtott kérelem hiányos, nem bírálható el, továbbá, ha a kötelezett szolgáltató által kialakított költség alapú hívásvégződtetési díj nem felel meg az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályoknak, a Tanács az érintett kötelezett szolgáltató által alkalmazandó költség alapú hívásvégződtetési díjat – a Határozat rendelkező része I.E. pontja 13. bekezdésében foglaltakra tekintettel – a BU-LRIC költség számítási módszer alkalmazásával a Határozatban rögzített táblázatban foglaltak szerint határozza meg.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Kötelezett által jóváhagyásra előterjesztett LRIC költség számítási modell egyrészt hiányos, másrészt hibásan felépített. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Kötelezett által előterjesztett TD-LRIC költség számítási modell alapján kialakított költség alapú hívásvégződtetési díj az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályoknak nem felel meg, így a Tanács a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A Tanács felhívja továbbá a Magyar Telekom Nyrt. figyelmét, hogy a „beszédcélú hívásvégződtetés egyedi mobil rádiótelefon-hálózatban” nagykereskedelmi szolgáltatás vonatkozásában a szolgáltatására vonatkozó, a Határozat, valamint a jelen határozat rendelkező részében meghatározott ütemezés egyes időszakaiban érvényes hívásvégződtetési díj, valamint a költség alapú hívásvégződtetési díj mértékét a jelen határozat közlését követő 15 napon belül, ezt követően a Határozat, valamint a jelen határozat rendelkező részében

meghatározott ütemezés szerinti díjváltozás esetén – a változást 30 nappal megelőzően – honlapján nyilvánosságra hozni köteles.

A jogorvoslati jogosultság az Eht. 46. § (1) bekezdésén és az Eht. 47. § (1) bekezdésén alapul.

A Tanács döntését az Eht 39. § (1) bekezdése alapján teljes ülés keretében hozta meg.

Budapest, 2006. december 19.

P.H.

Bánhidi Ferenc sk.
tanácsstag

Debreczeni Sándor sk.
tanácsstag

Hidasi István sk.
tanácsstag

dr. Nyevrikel Emília sk.
tanácsstag

Pataki Dániel sk.
tanácsstag
elnök

dr. Rozgonyi Krisztina sk.
tanácsstag